

عنوان مقاله:

نقش محرومیت احساسی و مصاحبت اجتماعی و تنهایی در سازمان در ایجاد احساس خوشبختی در کار

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات مدیریت بهبود و تحول، دوره 28، شماره 92 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

سید عباس ابراهیمی - استادیار گروه مدیریت بازرگانی، دانشکده اقتصاد، مدیریت و علوم اداری، دانشگاه سمنان

محمد کشاورز - دانشجوی دکتری مدیریت دولتی دانشگاه سمنان

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه بین محرومیت احساسی، مصاحبت اجتماعی و تنهایی در سازمان با خوشبختی در کار ضمن بررسی اثر تعدیل کننده کنترل شغلی انجام شده است. این مطالعه از لحاظ هدف کاربردی، از نوع توصیفی و با روش پیمایشی انجام شده است. جامعه آماری در این مطالعه 212 نفر از کارکنان سازمان‌های دولتی شهر سمنان است که به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند برای تحلیل داده‌ها، روش حداقل مربعات جزئی و نرم افزار Smart PLS2 مورد استفاده قرار گرفت. جهت سنجش روایی از روایی همگرا بهره گرفته شده به منظور برازش پایایی، آلفای کرونباخ مورد استفاده قرار گرفت و ضریب آن برای تمام سازه‌های پژوهش بیشتر از 7/0 می‌باشد. نتایج نشان می‌دهد که محرومیت احساسی بر تنهایی در سازمان تأثیر مثبت و معناداری دارد اما مصاحبت اجتماعی تأثیر منفی و معناداری در میزان احساس تنهایی کارکنان می‌گذارد. نتایج پژوهش اثر مثبت و معنادار تنهایی و احساس خوشبختی در کار را تایید کرد. همچنین تنهایی در سازمان رابطه میان محرومیت احساسی و حس خوشبختی را میانجی‌گری می‌کند، ولی رابطه میان مصاحبت اجتماعی و حس خوشبختی را میانجی‌گری نمی‌کند. با این وجود، کنترل شغلی رابطه میان تنهایی در سازمان و حس خوشبختی را تعدیل می‌کند.

کلمات کلیدی:

محرومیت احساسی، مصاحبت اجتماعی، تنهایی در سازمان، خوشبختی در کار، کنترل شغلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1026472>

